

Sygn. akt IX Ka 368/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki (spr.)

Sędziowie: SSO Wojciech Arczyński

SSO Klaudiusz Senator

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie (del.) Ilony Sowińskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku

sprawy M. Z. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art.270 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 26 listopada 2013 roku sygn. akt IX K 703/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego M. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 368/14 Uzasadnienie

M. Z. (1) oskarżony był o to , że :

I . w okresie od daty bliżej nieustalonej do 18 lipca 2003 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia T. Z. z dnia (...). poprzez nakreślenie na nim podpisu (...), a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...),

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

II . w okresie od daty bliżej nieustalonej do 20 stycznia 2006 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia (...) dla najmu T. Z. z dnia (...). poprzez nakreślenie na nim podpisu (...) w miejscu „ podpis (y) ”, a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...),

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

III . w okresie od daty bliżej nieustalonej do 21 stycznia 2008 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia (...) dla najmu M. Z. (2) i T. Z. z dnia (...) poprzez nakreślenie na nim podpisu (...) w miejscu „ podpis (y) ”, a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...)

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

IV . w okresie od daty bliżej nieustalonej do 1 marca 2008 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy najmu nieruchomości (lokalu) z dnia 1.03.2008 r. pomiędzy T. Z. a D. Ł. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...) w miejscu „ wynajmujący ”,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk ,

V . w okresie od daty bliżej nieustalonej do września 2011 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy najmu lokalu użytkowanego z dnia 1.01.2009 r. pomiędzy T. Z. a D. Ł. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...) w miejscu „ wynajmujący ”,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk .

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 r. w sprawie IX K 703/13 orzekł co następuje :

I . oskarżonego **M. Z. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia uznał za winnego tego , że w okresie od 15 lipca 2003 r. do 18 lipca 2003 r. daty bliżej nieustalonej w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia T. Z. z dnia 15.07.2003 r. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...), a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...) w dniu 18 lipca 2003 r., co stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych ;

II . oskarżonego M. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia uznał za winnego tego , że w dniu 20 stycznia 2006 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia Ryczałt dla najmu T. Z. z dnia 20.01.2006 r. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...), a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...) w dniu 20 stycznia 2006 r. , co stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych ;

III . oskarżonego M. Z. (1) w ramach czynów zarzucanych mu w pkt III i IV aktu oskarżenia uznał za winnego tego , że w okresie od 18 stycznia 2008 r. do dnia 1 marca 2008 r. działając w krótkich odstępach czasu , w podobny sposób podrobił w celu użycia za autentyczne dwa dokumenty poprzez podrobienie na nich podpisów swojej żony T. Z. , i tak :

- w dniu 18 stycznia 2008 r. K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci oświadczenia Ryczałt dla najmu M. Z. (2) i T. Z. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...), a następnie użył go jako autentyczny przedkładając w (...)w dniu 21 stycznia 2008 r. ;

- w dniu 1 marca 2008 r. w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy najmu nieruchomości (lokalu) z dnia 1.03.2008 r. pomiędzy T. Z. a D. Ł. poprzez nakreślenie na umowie podpisu (...) w miejscu „ wynajmujący ”,

co kwalifikuje jako jeden ciąg przestępstw z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych , przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych ;

IV . oskarżonego M. Z. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia uznał za winnego tego , że w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do 6 stycznia 2009 r. daty bliżej nieustalonej w K. w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy najmu lokalu użytkowanego z dnia 1.01.2009 r. pomiędzy T. Z. a D. Ł. poprzez nakreślenie na nim podpisu (...) w miejscu „ wynajmujący ”, co stanowi przestępstwo z art. 270 § 1 k i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych ;

V . na podstawie art. 85 kk , art. 86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu M. Z. (1) w wyroku kary grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu 120 stawek dziennych , przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych ;

VI . na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku dowodów rzeczowych w postaci : umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 1.01.2009 r. , oświadczenia z dnia 15.07.2003 r. , ryczałtu najmu z dnia 20.01.2006 r. , ryczałtu najmu z dnia 18.01.2008 r. i umowy najmu nieruchomości z dnia 1.03.2008 r. opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (k . 70) poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy (k . 62) ;

VII . zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 1135 zł , w tym kwotę 120 zł tytułem opłaty .

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w całości . Na podstawie **art. 438 pkt 1 i 4 kpk** zarzucił on :

- naruszenie prawa materialnego , a to art. 270 kk w zw. z art. 115 § 14 kk poprzez niezasadne przyjęcie jakoby pisma do Urzędu Skarbowego w formie oświadczeń podatkowych stanowiły dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk ,

- naruszenie prawa materialnego , a to art. 270 § 2a kk , poprzez nieprzyjęcie , iż zachowania oskarżonego M. Z. (1) stanowią przypadek mniejszej wagi i umorzenie postępowania w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk ewentualnie na podstawie art. 66 kk .

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów co do oświadczeń podatkowych i umorzenie postępowania ze względu na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynów podrobienia dwóch umów najmu

ewentualnie w wypadku nieuwzględnienia tego wniosku o :

zmianę zaskarżonego wyroku , uznanie wszystkich popełnionych czynów za przypadki mniejszej wagi i umorzenie - warunkowe lub z powodu znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynów - postępowania wobec M. Z. (1) .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje w żadnym zakresie na uwzględnienie . Apelujący podnosi w niej przede wszystkim zarzut obrazy prawa materialnego , tj. art. 270 kk przez , jego zdaniem , bezpodstawne przyjęcie przez Sąd I instancji , iż oświadczenia podatkowe składane w Urzędzie Skarbowym przez podatnika w związku z umową najmu lokalu użytkowego stanowią dokumenty w rozumieniu art. 115 § 14 kk i w konsekwencji bezpodstawne przyjęcie , iż oskarżony podrabiając podpis żony T. Z. i przedkładając te pisma w tym Urzędzie dopuścił się przestępstwa z art. 270 § 1 kk . Zdaniem apelującego oświadczenie to ma jedynie potwierdzić deklaracje o wyborze formy opodatkowania składane co roku przez osoby zawierające umowy najmu lokalu , natomiast nie ma znaczenia prawnego ani nie dowodzi istnienia prawa lub stosunku prawnego .

Obrońca oskarżonego nie ma racji podnosząc tak sformułowany zarzut . Nie można zgodzić się z twierdzeniem jakoby oświadczenie podatnika co do wyboru formy opodatkowania nie miało znaczenia prawnego . Wręcz przeciwnie , złożenie oświadczenia określonej treści opatrzonego podpisem podatnika , ma istotne znaczenie dla niego samego i władz podatkowych . Rodzi bowiem określone konsekwencje przede wszystkim dla podatnika , a dla organów podatkowych powoduje konieczność podjęcia właściwych decyzji dotyczących zobowiązań podatkowych . Również nie budzi wątpliwości cel działania oskarżonego , jakim było użycie tych dokumentów jako autentycznych przez przedłożenie ich w Urzędzie Skarbowym . Okoliczność , iż T. Z. w pewnym okresie wyraziła na to zgodę , jak słusznie podniósł Sąd , nie wyłącza bezprawności tego czynu . Tak więc , Sąd I instancji nie popełnił błędu uznając , iż zachowanie oskarżonego także w tym zakresie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk .

Apelujący podnosi także , iż jego zdaniem , zachowanie oskarżonego w zakresie sfalszowania umów najmu lokalu , a alternatywnie także w pozostałym zakresie , stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 270 § 2a kk , w związku

z czym zachowanie to należałoby ocenić jako czyn o znikomym stopniu społecznej szkodliwości lub czyn , którego społeczna szkodliwość oraz wina sprawcy nie są znaczne . Także w tym zakresie apelujący nie ma racji . Sąd I instancji trafnie ocenił stopień winy oskarżonego , uznając go za duży , słusznie podkreślając , że działał z pełną świadomością i swobodą woli , a jego działanie było planowane . Z drugiej strony Sąd uznał , iż stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego nie jest znaczny , gdyż jego przestępcze zachowanie nie wyrządziło dalszych negatywnych skutków prawnych . Sąd rozważył możliwość oceny czynów oskarżonego jako czynów o znikomym stopniu społecznej szkodliwości , ale trafnie uznał , iż nie ma do tego podstaw . Przede wszystkim należy podkreślić , na co także wskazał Sąd , iż zachowanie oskarżonego nie miało charakteru przypadkowego , nie było też jednorazowe . Było planowane i wykonywane przez dłuższy czas , a stopień jego winy był duży . Trudno więc mówić , aby to zachowanie było wyjątkowym zdarzeniem w życiu oskarżonego . Tak więc Sąd I instancji prawidłowo zakwalifikował czyny oskarżonego jako przestępstwo z art. 270 § 1 kk i trafnie ocenił , iż brak jest podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk . Nie zachodzą również przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania w tej sprawie . Przede wszystkim należy podkreślić , że stopień winy oskarżonego został trafnie oceniony przez Sąd jako duży , za czym przemawiają podniesione przez Sąd okoliczności . Wskazane zaś w art. 66 § 1 kk przesłanki , do których m.in. należy ocena stopnia winy sprawcy , muszą zachodzić łącznie . Skoro stopień winy oskarżonego został trafnie oceniony jako duży , to brak jest podstaw do warunkowego umorzenia postępowania .

Brak jest także podstaw do ingerowania w treść zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym wymiaru kary . W tym zakresie należy podzielić argumenty wskazane przez Sąd przemawiające za wyborem tego rodzaju kary . Wymiar orzeczonej kary grzywny uwzględnia dyrektywy zawarte w art. 53 kk , w tym okoliczności obciążające i łagodzące .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk) . O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 634 , 627 kpk .